

Nos autem, si uidetur, Gniphonem sceneratorē uisamus. Nam necis procul hinc habitat, ipsæ nobis suapte sponte fores patuerūt. GAL. Vides hunc quoque curis inuigilantem, & usurarum rationes iterantem digitis contortis? cui propemodū relictis his omnibus sit in silpham, aut culicem, aut muscam abeundum. MICYL. Equidem uideo miserum ac uecordem hominem, ne nūc quidem multo meliorem uiuere uitam, quæ silphæ aut culicis. Adeo totus & hic à curis & rationibus est extenuatus. Nunc ad aliū eamus. GAL. Ad tuū, si uidetur, Eucratē. En tibi fores per se patuere. Quin introimus? MICYL. Paulo ante hæc oīa mea erant. GAL. At etiā nunctu diuitias somnias? uides igitur Eucratē ipsum quidem à famulo, uirū natu grandem. MICYL. Video profecto quiddā haudquaquæ uirile. Porro altera ex parte ipsam item uxorē à coquo constuprari. GAL. Quid ergo? Num optaris & horū hæres existere Micylle, cūctāque possidere, quæ sunt Eucratis? MICYL. Haudquaquæ Galile. Imo fame citius interierim, quàm id genus quippiam patrarē. Valeat aurum & conuiuia. Duo oboli mihi potiores diuitiæ sunt, quæ si à domesticis mihi domus perfodiatur. GAL. Sed iam nunc quādoquidem dies fermè diluxit, domum ad nos redeamus. Reliqua rursus aliàs uidebis Micylle.

LVCIANI SOMNII SIVE GALLI FINIS. DES.

ERASMO ROTERODAMO INTERPRETE.

ORNATISSIMO IV

RIS VTRIVSQUE DOCTORI THOMAE

Ruthallo Secretario regio, Nunc episcopo

Dunelmensi, Erasmus Roterodamus,

S. P. D.

VIDE quārum audaciæ mihi suppeditet singularis quædā ingenij tui, morūque facilitas, humanissime Ruthalle: qui cū neutiquam ignorem te inter Aulicos primores, uel autoritate, uel gratia, uel splendore, uel eruditione præcipuū esse: tamē nō uerear meas nugas rudes adhuc, uixque è prima scheda repurgatas ad tuā excellētiā mittere. Sed quid facerem? Iam urgebat nauita, uentos & æstum nulli seruire clamitās. Itaque ne nihil mei apud hominē tam nostri studiosum relinquerē, id quod tum forte erat in manibus: Misanthropū mihi nimirū ad uirum unum omnium Philanthropotaton, Is est Luciani dialogus: quo uix alius lectu, uel utilior, uel iucundior, uerus quidem ille iam pridē ab alio nescio quo: sed ita uersus, ut interpres

k 2 hoc modo

hoc modo demonstrare uoluisse uideat, sese neque græce scire, neque latine, nec temere adeo quis suspicetur eum interpretem subornatum esse ab ijs, qui Luciano male uolunt. Tu nostram hanc audaciam boni confules: & Erasmus in eorum numero pones, qui tui sunt amantissimi. Vale, Londini. An. M. D. IIII.

LVCIANI TIMON

SIVE MISANTROPVS, DES. ERASMO
ROTTERODAMO INTERPRETE.

TIMON.

IVPITER Philie, hospitalis, sodalitie, domestice, fulgurator, iusiuradice, nubicoge, gradistrepe: & si quod aliud tibi cognomen attoniti Poetæ tribuunt, maxime quum hærent in uersu. Nam tū illis tu multinominis factus, carminis ruinā fulcis, metriq; explēs hiatum. Vbi tibi nūc magnicrepū fulgur, grauisfremum tonitru: ubi ardens, candēs, ac terrificū fulmen? Nam hæc omnia iam palā apparet, nugas esse, fumumq; poeticū, nec omnino quicq; præter nominum strepitū. Sed decantata illa tua arma eminus feriētia expromptaq; nescio quomodo penitus extincta sunt, frigentq; adeo, ut ne minimam quidē scintillulā iracūdiæ aduersus nocentes reliquā obtineāt. Ita q; citius quiuis ex his, qui peieraturi sunt, extinctū ellichinium meruerit, q; flammā fulminis cuncta necatis: usq; adeo titionem præcipiā in sese uibrare te putāt, ut incēdiū aut fumum ab illo proficiat. Quibus quicq; formident: uerum hoc solū uulneris inferri posse iudicant, ut fuligine compleant. Quibus rebus factum est, ut iam Salmoneus tibi sic ausus etiā obtonare: neq; id admodū ab re: quippe aduersus Iouē usq; adeo ita frigidū, uir ad facinora feruidus, audaciāq; tumidus. Quid nī enim faciat, ubi tu perinde ac sub mādragora stertis: qui neq; peierantes exaudias, neq; corū qui flagitia cōmittunt, respectum agas? Cautis autē līpitudine, & hallucinaris ad ea quæ sūt: auresq; iam tibi obsurduerunt, instar horū, qui ætate defecti sunt. Quādoquidē quū iuuenis adhuc esses, acriq; aīo, uehementiq; ad iracundiā: permulta in homines maleficos ac uiolentos faciebas. Neq; tum unq; tibi cū illis erant induciā. Sed perpetuo fulmē erat in negotio: perpetuò obuibrabat Aegis: obstridebat tonitru: fulgur cōtinenter iaculorū in morem, dēfissime ex ædīto loco deuolantiū torquebatur. Terræ quassationes, cribri instar frequentes: ad hæc nix cumulatim, neq; nō grando saxorū in morem: atq; ut tecū grandius loquar, imbrēsq; rapidi & uiolenti, ac flumē quotidie exūdans. Hinc tantū repente Deucalionis ætate, naufragiū ortū est: ut omnibus sub aqua demersis, uix unica scaphula seruaret: quæ in montem

montem Lycorē appulit, humani generis quasi scintillulas quasdā seruans, unde sceleratius etiā genus in posterū propagaret. Nimirū igitur dignum secordia præmiū ab illis reportas: quū iam nec sacra faciat tibi quisq̄, nec coronas offerat: nisi si quis obiter in Olympicis: ac ita ut ne is quidem rem admodū frugiferam facere uideat: sed priscum quendā ritum magis referre, ac penē Saturnū, ò deorū generosissime, te reddūt, magistratu abdicantes. Omitto loqui, quoties iam templū tuū sacrilegio cōpilarint: quum tibi etiā ipsi in Olympiacis manus admoliti sunt. Atq̄ interea tu altifremus ille pigritabaris, uel excitare canes, uel uicinos aduocare: ut auxilio accurrentes illos cōprehenderēt, quū etiā dum ad fugam adornarent. Sed egregius ille, gigātumq̄ extinctor & Titanum uictor sedebas: quū tibi cæsaries ab illis circumtōderetur, decē cubitale fulmen dextera tenens. Horum igitur, ò præclare, quis tandē erit finis, quæ tu a deo secure despicias? aut quando de tantis maleficijs pœnas sumes? Quot Phaëthontes, aut Deucaliones, satis idonei sint ad expiandū tam inexhaustā morum iniquitatē? Etenim ut de cōmuni- bus sileā: de ijs quæ mihi acciderunt dicā: quum tam multos Atheniēses in sublime euexerim: ex pauperrimis diuites reddiderim: cunctisq̄ quotquot opus haberent, suppeditarim, imo semel uniuersas opes in amicos iuuādos effuderim. Simulatq̄ his rebus ad inopiā deueni, iam ne agnoscor quidē ab illis, nec aspiciere dignantur me, quidudū reuerēbantur, adorabant, meoq̄ de nutu pende-bāt. Quod si quando per uiam ingrediens, forte fortuna in eorū quempiam incidero, perinde ut euersam hominis iam olim defuncti statuā, ac tēporis longitudine col-lapsam prætereūt, quasi ne norint quidem. Porro alij procul cōspecto me aliò sese detorquent: existimātes sese inauspicatū, abominādumq̄ uifuros spectaculum, quem non ita pridē seruatorem & adiutorē suum esse prædicabāt. Ita q̄ prementibus malis ad extrema redactus cōsilia, renone arrepto, terram exerceo, quaternis cōductus obolis: atq̄ hic cū solitudine, cumq̄ ligone philosophor. Hoc interim lucrī mihi uideor facturū, quod posthac non intuebor plerosq̄ præter meritū secundis fortunæ successibus utentes. Nam illud uel maxime urit. Iam igitur tandē aliquādo, Saturni Rheæq̄ proles, excusso profundo isto, grauiq̄ somno (nam Epimenidem quoq̄ dormiēdo uicisti) denuo iactato fulmine, aut ex Oetha redaccenso, ingenti reddita flāma, iram aliquā strenui illius ac iuuenilis Iouis ostēde: nisi uera sint, quæ à Cretēsisibus de te, tuāq̄ sepultura ferunt. **IV PITER.** Quis hic est Mercuri, quē audio sic uociferantē ex Attica, ad radicē mōtis Hymetti, horridus totus, ac squalidus, pellēq̄ hircina amictus: fodit aut, ut arbitror, nam pronus incūbit, homo loquax & cōfidens, mirū ni philosophus est, neq̄ em̄ alioqui

adeo impia, nefariaq; in nos fuerat dicturus. **MERCVRIVS.** Quid ais pater, an non nosti Timonem Enchecratidis filiū Colyttēsem? Hic nimirum est, qui nos saepenumero in sacris legitimis conuiuio accepit, ille repente diues factus, ille qui totas Hecatombas, apud quem splendide Iouialia festa consueuimus agitare. **IVPITER.** Hem quānā ista rerum commutatio? hiccine honestus ille? diues, quem tam frequentes cingebāt amici? Quid igitur accidit ut hoc sit habitu? squalidus, erum-nosus, fossor conductitiuus, uti conijcio, quum tam grauem ligonem gerat? **MERCVR.** Ad hunc modū illum quodammodo probitas euertit, atq; humanitas, & in omnes quicumq; egerent misericordia, At re uera uecordia potius facilitasq;, nullusq; in suscipiendis amicis delectus, quippe qui neutiq; intellexerit, sese coruis lupisq; largiri. Quin magis quum à uulturibus tam multis misero iecur eroderetur, ob id amicos eos, necessarioq; iudicabat, quasi beneuolentia erga sese afficerentur, quum illos epulæ magis caperent. Ergo posteaq; ossa penitus nudas-sent, circumrosissentq;, deinde si qua medulla suberat, hanc quoq; admodum diligenter exulsiissent, aufugerunt, exuccum et radicitus dese-ctum destituentes, adeo ut postea ne agnoscant quidem, aut aspiciant, tantum abest ut sint qui suppeditent, impartiantq;. Has ob res fossor, & sago, ut uides, opertus pelliceo urbem præ pudore fugiens, mercede terram exercet, aduersus ingratos atra bile stomachatur, qui quidem sua benignitate ditati, admodum fastuose nunc prætereant, ac ne no-men quidē an Timō uocetur, nouerint. **IVPIT.** Atq; profecto uir neu-tiq; fastidiendus, neq; negligendus, & iure optimo indignatur, qui ijs tantis in malis agat. Quare sceleratos istos adultores ipsi quoq; fue-rimus imitati, si eum uirum neglexerimus, qui tantum taurorum & ca-prarum pinguiſſimas quasq; nobis in aris adoleuerit. Quarum nidor etiā dū mihi in naribus residet. Tametsi propter negocia maximāq; turbam peierantium, tum uī, non iure agentium, neq; non aliena rapi-entium, præterea ob formidinem, quem mihi pariunt sacrilegi, qui qui-dem tum multi sunt, tū obseruatu difficiles, adeo ut ne minimū quidē nos cōnuere sināt. Jam pridē profecto ad Atticā regionem oculos de-torsissem, maximē posteaq; philosophia, & de uerbis digladiationes, apud istos increbuerūt, ita ut pugnātibus inter se istis, uociferātibusq; ne exaudire quidem mortaliū uota liceat. Vnde mihi necessum est, aut auribus obturatis sedere, aut dirūpi ab eis, cōficiq;, qui uirtutē quandā, & incorporea quedā, merasq; nugas ingenti uociferatione cōnectunt. hæc in causa fuerūt: ut hunc quoq; neglexerim, quū haud mediocriter de nobis sit meritis. Quod reliquū est Mercuri, tu Plutum adducens, quantū potes ad istū abeas. Porro Plutus unā secū ducat & thesaurū, & utriq;

& utriq; apud Timonem pseuerent. Neq; usq; adeo facile demigrent, etiam si q; maxime rursus illos per benignitatem ex ædibus exegerit. Cæterum de palponibus illis, atq; ingratitude, qua in hūc sunt usi, in posterum cōsultabo: pœnasq; daturi sunt, simulatq; fulmen instauro uero. Nam fracti sunt in eo retusa cuspide duo è radijs maximi: quum nuper auidius in sophistā Anaxagorā iacularer, qui suis familiaribus suadebat, nullo pacto esse ullos nos, qui dij uocaremur. At illum quidē errore non feriebam, propterea quod Pericles obtenta manu eum protexerit. Cæterum fulmen in Castoris ac Pollucis templum detortum, tum illud exussit, tum ipsum parum abfuit, quin ad saxum cōminueretur. Quantq; interim uel id supplicij satis magnum in istos fuerit, si Timonem conspexerint egregie locupletem factum. **MERCURI.** Quantum habet momēti altum uociferari, & obstreperum audacemq; esse? Idq; non ijs modo qui causas agunt, uerū etiam qui uota faciunt conducibile. En mox è pauperrimo diues euaserit Timon, qui se in precando damosum & improbum præstiterit, Iouemq; reddiderit attentum. Quod si silentio fodisset incuruus: etiam nūc foderet neglectus. **PLUTVS.** At ego Iupiter haudquaq; ad istum rediturus sum. **IUPITER.** Quid ita, non rediturus optime Plute, præsertim à me iussus? **PLUTVS.** Quoniam, per Iouem, iniuria me affecit eiiciens, & in multa fragmenta dissecans: idq; quum illi paternus essem amicus, ac me, penē dixerim, fuscinis ex ædibus extrussit, nec aliter q; ij, qui è manibus ignē abijciunt. Num rursus ad istū ibo: parasitis, adulatoribus & scortis donandus? Ad eos me mitte, ò Iupiter: q; munus intellecturi sint, qui amplexuri: quibus equidem in precio sim, & maiorem in modum exoptatus. At hi stupidi cum inopia commercium habeant, quam nobis anteponunt: utq; ab ea accepta sago pelliceo, ligoq; sat habeant, quum quatuor lucrantur obolos, decem talenta cōtemptim dono dare soliti. **IUPIT.** Nihil istiusmodi posthac in te facturum est Timō, quippe quē ligo abū de satis corripuerit: nisi prorsus nullū dolorē sentiunt illius illia, te uidelicet potius, q; inopiā esse præoptandā. At tu mihi querulus admodū uideris esse, qui nunc Timonē incuses, quod tibi patefactis foribus libere permiserit uagari, neq; includens, neq; zelotypus in te. Porrò alias diuersa de causa in diuites stomachabere, quū diceres te ab illis repagulis, clauibus, ac signorū obiectaculis impressis ita fuisse cōclusum, ut ne p̄spicere quidē in lucem tibi liceret. Id igit' apud me deplorabas, affirmās p̄focari te nimis tenebris, eoque pallidus nobis occurrebas, & curis cōfectus, digitis etiānum ex assiduo colligēdi, coaceruādī q; usu cōtractis, cōtortisq; qd' siquādo daretur opportunitas, aufugiturū quoq; ab illis te minitabare. In summa, rem supra modū acerbā iudicabas, in

areo ferreoue thalamo, Danaës exēplo, uirginē asseruari, atq; à sceleratissimis educari pædagogis, scœnore & cōputo. Proinde absurde facere aiebas hos, quod te præter modū adamarent: neq; (quū liceret) frui auererēt, neq; quū ipsis esset in manu, amore suo secure uterent: sed uigiles obseruarent, ad signū ac seram oculis nunq; conuiuentibus, neq; usq; dimotis, semper intuentes, abunde magnū fructū arbitantes: nō quod ipsis fruendi facultas adesset, sed quod nemini fruēdi copiam facerent, non aliter q̄ in præsepi canis, nec ipsa uescēs hordeis, nec equū famelicum id facere sinens. Quinetiā ridebas istos, qui parcerēt, asseruarentq; & (quod esset absurdissimū) ipsi quidem sibi subtraherent, uererēturq; cōtingere, non intelligerent aut fore, ut aut sceleratissimus famulus, aut dispensator, aut liberorū pædagogus furtim subiret, ludibrio habiturus infelicem & inamabilē herum, quē postea sinat ad fuliginosam, & oris angusti lucernulā, ac siticulosam scirpulū usuris inuigilare. Quid itaq; an non iniquū, quū hæc quondā incusaueris, nunc in Timone diuersa his criminari? PLUTVS. Atqui si rem uere perpēderis, utrūq; me iure facere iudicabis. Nam & Timonis ista nimia lenitas, negligētia potius, haud beneuolētia, studiūmq; quod ad me pertinet, merito uideat. At è diuerso, qui me ostijs ac tenebris indusum seruabant, id agentes, quo scilicet crassior, saginatioq; ac uehemēter corpulētia onustus euaderēt: quū interim, neq; ipsi cōtingerent, neq; in lucē producerēt, ne uel aspicerer à quopiam, hos dementes & cōtumeliosos in me iudicabā: quippe qui me nihil cōmeritum/tot in uinculis cogerēt situ carieq; putrescere, haud intelligētes, quo mox demigrēt, me aliū cuipiā, cui fortuna fauerit, relicturi. Nec hos igit probō, sed ne illos quidem, qui nimīū facile mihi manus admouent. Sed qui (quod est optimū) mediocritate utant, uti nec prorsus abstineāt, neq; penitus profundant. Etenim illud, per Iouē, cōsidera Iupiter: Siquis ubi puellulā & formosam lege duxisset uxorē, postea neq; obseruet, nec ulla omnino zelotypia prosequatur, uidelicet sinens illā noctu atq; interdū quocunq; libitū sit ire, & quicūq; uoluisset cū his habere rem, uel pducatur potius ultro ut adulteret, fores aperiens, prostiturusq;, & quolibet ad illā inuitās, num hic amare uidebitur? profecto hoc tu nequaq; dices Iupiter, qui sæpenumero amorem senseris. Rursum, si ingenuā lege domum deducat, uti liberos legitimos progeneret, cæterū nec ipse cōtingat florentē etate, decoramq; uirginē, nec aliū sinat aspiceret: sed inclusam, orbam, sterilemq; in perpetua uirginitate cōtineat, idq; præ amore se facere prædicet, & hunc quidē præferat, pallore corpore exhausto, oculis refugis, num fieri potis est, ut huiusmodi non desipere uideatur? quippe qui quum liberis oportuerit operam dare, fruiq; cōiugio, puellam adeo formosam atq; amabilem sinat

sinat emarcescere, per omnem uitam tanq̄ Cereri sacerdotem aletis.
 Huiusmodi & ipse indigne fero: quum à nōnullis ignominiose cædor
 calcibus, laniorq̄, atq̄ exhaurior à nōnullis contra perinde, ut stigma-
 ticus fugitiuus compedibus uincior. **IUPITER.** Quid est autem quod
 aduersus illos indigneris quando quidem utriq̄ pœnas egregias luunt.
 Alteri quidem dum Tantalii in morem, neq̄ bibere sinūtur, neq̄ ede-
 re: sed ore sicco duntaxat inhiāt auro. Alteri uero dum his ceu Phynco
 cibos harpyæ ipsis è faucibus eripiunt. Sed abi iā, Timone, multo post
 hac usurus cordatiore. **PLVTVS.** An ille aliquando desinet me ceu fo-
 raminofo cophino, priusq̄ omnino influxerim, data opera exhaurire,
 quasi conetur occupare, quo minus influam: ueritus, ne si copiosius in-
 fundar, ipsum undis obruā? Quo fit, ut in Danaidum dolium aquam
 mihi uidear illaturus, frustra q̄ infusus, uase non continente liquorē:
 imo prius propemodum effuso quod influit, q̄ influxerit. Adeo latus
 dolij hiatus ad effusionem ac liber exitus. **IUPITER.** Proinde ni hia-
 tum istum obturauerit, perpetua inq̄ perstillationem sistere studuerit:
 te propediē effuso, facile rursus sagum, & lignonem in dolij fœce reperit
 et: sed interim abite, atq̄ illum diuitem reddite. At tu Mercuri fac me-
 mineris: ut rediens Cyclopas ex Aetna, tecum adducas: quo fulmē cu-
 spide restituta resarciant. Nam eo nobis acuminato opus fuerit. **MER-
 CVRIVS.** Eamus Plute. Quid hoc? Num claudicas? Equidem igno-
 rabam ò præclare: te non cæcum modo, uerū etiam claudum esse. **PLV-
 TVS.** At qui non hoc mihi perpetuum Mercuri: uerum si quando pro-
 ficiscor à Ioue missus ad quempiā, tum nescio quo pacto tardus sum,
 & utroq̄ claudus pede, ita ut egræ ad metā pertingere queam: sene nō
 nunq̄ interim facto, qui me operiebat. Porro quum discedēdum est,
 alatum uidebis multo auibus celeriozem. Vnde fit: ut uix iam amoto
 repagulo, ego iam præconis uoce uictor pronuncier, saltu stadium trās-
 menlus, ne uidētibz quidem aliquoties spectatoribus. **MERCVRIVS.**
 At ista quidem haud uera narras: imo ego tibi permultos commemo-
 rare queam, quibus heri ne obolus quidem erat, quo restim emerent:
 qui hodie repente diuites facti, splendide uiuant: albis quadrigis ue-
 hantur, quibus ante ne asellus quidem suppeditarit. Ii tamen pur-
 purati, aurumq̄ manibus gestantes obambulant. Qui ne ipsi quidem
 opinor, credere possunt, quin per somnium diuites sint. **PLVTVS.**
 isthac alia res est Mercuri: neque enim tum meis ipsis ingredior pe-
 dibus: nec à Ioue, sed a Dite ad istos transmittor: qui & ipse nimi-
 rum opum largitor est, ac magna donans: id quod ipso etiam no-
 mine declarat. Itaq̄ quoties est mihi ab aliò ad alium demigrandum:
 in tabellas iniiciunt me: ac diligenter obsignantes sarcinæ in mo-

rem sublatum transportant. Interea defunctus ille alicubi in ædium tenebricosa parte iacet, uetere linteo in genua iniecto tectus, de quo felles digladiatur. Porrò qui me sperauerant obtinere, in foro operiuntur hiantes: non aliter, quàm hyrundinem aduolantem stridentes pulli. Deinde ubi signum detractum est, & lineus ille funiculus incisus, apertæque tabellæ, iamque nouus dominus pronūciatus est, siue cognatus quispiam, siue adulator, siue seruulus obscænus, qui puerili obsequio fauorē emeruerit: etiam tum mento subrafo, pro uarijs & opiparis uoluptatibus, quas illi iam exoletus suppeditauerat, ingēs scilicet præmium ferens generosus quisquis ille tandem fuerit, nonnunc me ipsis cum tabellis arreptum, fugiens adportat cōmutato nomine: ut qui modo Pyrrhius, aut Dromo, aut Tibius: iam Megacles, aut Megabizus, aut Protarchus appelletur. Cæterum illos nequicquæ hiantes, secus mutuuum intuētes relinquit: ac uerum luctum agentes, quod eiusmodi Thygnus ex intimo sagenæ sinu sit elapsus, qui non parum magnam escam deuorarit. At hic repente totus in me irruens: homo uitæ mundioris atque elegantioris rudis, pingui, illotaque cute, qui compedes etiā dum horrefcit: & si quis præteriens lorco increpet, arrectis stet auribus: quicquæ pistrinum, perinde uti templum adoret: non est deinceps tolerandus ijs, quibuscum uiuit: uerum & ingenuos afficit contumelia, & cōseruos flagris cædit: experiens, num sibi quoque similia liceant, donec aut scortulo cuipiam irretitus, aut equorum alendorū studio captus, aut adulatoribus sese permittens, deierantibus Nireo formosiorē esse: Cecrope, Codroue generosiorē, callidiorē Vlysse, unum autem uel sedecim pariter Crecsis opulētiore, momento temporis semel profundat infelix, quæ minutatim multis ex periurijs, rapinis, flagitijs, fuerant collecta. **MERCVRVS.** Ista fermè sic habent uti narras: uerum ubi tuis ipsius ingrederis pedibus: qui tandem, cæcus quum sis, uiam inuenire soles? Aut qui dignoscis ad quosnam Iupiter te miserit, dignos illi uisos qui diuitijs abundant? **PLVTVS.** Enimuero, credis me reperire istos ad quos mittor? **MERCVRIVS.** Per Iouem haudquaquam. Neque enim alioqui Aristide præterito, ad Hipponicum & Calliam accessisses, tum ad alios per multos Athenienses, homines ne obolo quidem æstimandos. Cæterum quid facis quandoquidē es emissus? **PLVTVS.** Sursum ac deorsum circūcursans oberro, donec imprudēs in quēpiam incurrero: hic autem quisquis ille sit, qui forte primus me nactus sit, abducit ac possidet, te Mercuri pro lucro præter spem obiecto, uenerans atque adorans. **MERCVRVS.** Num ergo fallit Iupiter: qui quidē credat ex ipsius animi sentētia, ditari abs te hos, quos ille dignos existimari quod ditescerēt? **PLVTVS.** Et iure quidem optimo fallit o bone: quippe qui quum me cæcum esse non ignoret emittat

emittat uestigatum rem usq̄ adeo repertu difficilem, & iam olim è uita sublatam, quam ne Lynceus quidem facile inueniret, quæ nimiru adeo obscura sit, ac minuta. Itaq̄ quum rari sint boni, improbi porrò in ciuitatibus omnia obtineant, oberrans facile in huiusmodi mortales incurro, ac retibus illorum illigor. **MERCVR.** At qui fit, ut quoties eos deseris, celeriter aufugias quum uia sis ignarus? **PLVTVS.** Tum demum acutum cerno, pedibusq̄ ualeo, ubi ad fugam tempus inuitat. **MERCVR.** Iam illud quoq̄ mihi responde, qui fit, ut quum sis oculis raptus (dicendum enim est) præterea pallidus, postremo claudus, tam multos habeas amantes, adeo ut omnes in te defigant oculos? & si potiantur, felices uideantur, sin frustrentur, non sustineant uiuere? Ex his equidem nō paucos noui, qui sic perditæ te amarint, ut sese aëreo è scopulo piscosi in æquoris alta, præcipites abiecerint, rati fastidiri sese abs te, propterea quod illos nullo pacto respexisses. Quantq̄ sat scio, tu quoq̄ fateberis, si quo modo tibi ipsi notus es, furere istos, qui eiusmodi amore sunt dementati. **PLVTVS.** At enim credis me, qualis sum, talem istis uideri, nempe claudum, aut cæcum, aut si quid aliud adest mihi uitij. **MERCURI.** Quid ni, ò Plute? nisi forte & ipsi omnes cæci sunt. **PLVTVS.** Haud cæci quidem, ò optime, uerum inscitia, errorq̄ quæ nunc occupant omnia, illis offundunt tenebras, ad hæc ipse quoq̄ ne per omnia deformis sim, persona uehementer amabili tectus inaurato, gemmisq̄ picturato, ac uersicoloribus amictus eis occurro: at illi rati sese natiui uultus uenustatè aspicere, amore capiuntur, dispereūtq̄ nisi potiantur. Quod si quis me toto corpore renudatum illis ostenderit, dubio procul futurum sit ut se ipsi damnent, qui tantopere cæcuerint, adamantes res neutiq̄ amandas ac fœdas. **MERCVR.** Quid ergo posteaq̄ eò peruentum est ut iam diuites euaserint, iamq̄ personam sibi circumposuerint, rursus falluntur? Adeo ut siquis illis detrahere conetur, penè caput potius, q̄ personam abijciant? Neq̄ enim uerisimile est etiam tum illos ignorare, auro bracteatam esse formam, quum intus cuncta inspexerint. **PLVTVS.** Ad id non parum multæ res, ò Mercuri, mihi sunt adiumento. **MERCVR.** Quanam? **PLVTVS.** Simulatq̄ qui me primum nactus est, apertis foribus exceperit, clanculum unà mecū introit elatio, uecordia, iactantia, mollities, uiolètia, dolus, atq̄ alia item innumerabilia, à quibus omnibus posteaq̄ est animus occupatus, iam admiratur quæ neutiq̄ sunt admiranda, & appetit ea quæ sunt fugienda, mecū cunctorum illorum quæ introierāt, malorum patrem stupet, illorum satellitio uallatum, quiduis potius passurus, q̄ uti me cōpellatur reiicere. **MERCVR.** Ut leuis ac lubricus es Plute, retentu difficilis, ac fugax, neq̄ ullam præbens ansam certam quo præsus

Alludit ad
carmè Theop
gnidis.

quo prensus tenere: sed nescio quomodo anguillarum ac serpentum in morem inter digitos elaberis. At è diuerso paupertas, uiscosa, prensu facilis, totòq; corpore mille uncos gerit hamos, ut qui tetigerint, illico hæreant, nec facile queant auelli. Verum interea dum nugamur, rem haud paruam omisimus. **PLVTVS.** Quam? **MERCVRIVS.** Nempe quia thesaurum non adduxerimus, quo uel in primis erat opus. **PLVTVS.** Isthaç quidem ex parte bono sis animo. Nam nõ nisi in terra relicto illo ad uos ascendere soleo: iussòq; intus manere foribus oclusis: neq; cuiq; aperire, nisi me uociferantem audierit. **MERCVR.** Iam igit Atticam adeamus. Tu me consequitor chlamydi adhærens, donec extremam uiam attigerimus. **PLVTVS.** Recte facis Mercuri, quum me per uiam ducis. Etenim si me desereres: forsan oberrans in Hiperbolum aut Cleonem inciderem. Sed quis hic stridor ceu ferri saxo impacti? **MERCVRIVS.** Timon hic est, qui proxime montanũ & petricosum fodit solum? Papæ: adest & Paupertas, & Labor ille, tum Robur, Sapientia, Fortitudo, atq; id genus aliorũ turba: quorum omnium agmẽ Fames iungit longe præstantius, q̃ tui sint satellites. **PLVTVS.** Quin igitur q̃pocyslime discedimus Mercuri? Neq; enim ullum operæ precium fecerimus cum homine eiusmodi uallato exercitu. **MERCVR.** Secus uisum est Ioui: quare ne metu deterreamur. **PAVPERTAS.** Quo hunc nunc Argicida manu abducis? **MERCVRIVS.** Ad hunc Timonem, ad quem à Ioue sumus ire iussi. **PAVPERT.** Ita ne rursus Plutus ad Timonem? posteaq; ego hunc antea delitijs male corruptum suscepi: commendansq; Sapientiæ & Labori, strenuũ, multiq; precij uirum reddidi? Adeo ne despicienda, iniuriæq; idonea uobis Paupertas iudicor: ut hunc, quæ mihi unica erat possessio, eripiatis: iam exactissima cura ad uirtutem excultam: ut Plutus hic ubi denuo suscepit, per contumeliam & arrogantiam illi manu iniecta, talem reddiderit, qualis erat dudum, mollem & ignauum, ac uecordem: rursus mihi restituat, ubi iam nihili factus erit, & reijculus? **MERCVRIVS.** Sic ò Paupertas, Ioui placitũ est. **PAVPERTAS.** Equidem ab eo. At uos Labor & Sapientia, reliquiq; cõsequimini me. Porro hic breui cognoscat, qualis in se fuerim, quam nunc relinquet: nempe adiutrix bona, & rerum optimarum doctrix. Qui cum donec habuit commercium, sano corpore, ualentiq; animo perseverauit: uirilem exigens uitam, & ad se se respiciens: superuacua autẽ & uulgaria ista aliena, ita ut sunt, existimans. **MERCVRIVS.** Discedũt illi: nos ad eum adeamus. **TIMON.** Quinam estis, ò scelesti? aut qua gratia huc aduenistis homini operario, mercenariòq; negociũ exhibitori? uerũ haudquaq; lati abibitis. scelesti ut estis oēs: nam ego uos illico glebis & saxis petitos cõminuã. **MERCVR.** Nequaq; ò Timõ, ne ferito

ne ferito, neq; enim feries mortales: uerum ego sum Mercurius, hic Plutus. Misit nos Iupiter, uotis tuis exauditis. Quare, quod bene uertat, opes accipe, desistens à laboribus. TIMON. Atqui uos iam ploraueritis, etiam si dii sitis ut dicitis. Siquidem odi pariter omnes, tum deos, tum homines. Sed hunc cæcum quisquis is fuerit, mihi certum est ligone in pacto cõminuere. PLUTVS. Abeamus per Iouem Mercuri: quandoquidem hic homo mihi uidetur non mediocriter insanire, ne malo quopiam accepto discedã. MERCVR. Ne quid ferociter Timon: quin exue potius penitus istam ferocitatem, asperitatemq; ac manibus obujs excipe bonam fortunam: rursus diues esto: rursus Atheniensium princeps, & ingratos illos despice, quum solus florebis. TIMON. Nihil mihi uobis est opus, ne obturbate. Sat opum mihi ligo: præterea fortunatissimus sum, si nemo propius ad me accesserit. MERCVR. Adeo ne quæso inhumaniter?

Hæc ego sæua Ioui refero atq; immania dicta?

Atqui par erat forsitan homines tibi haberi inuisos, ut qui tam multa indigna in te cõmississent. deos odio te prosequi nequaq; erat consentaneum, quum illi tantopere tui curam agant. TIMON. At tibi Mercuri, Iouiq; quod me respicitis, plurimam equidem habeo gratiam: ceterum hunc Plutum nequaquam recepero. MERCVRIVS. Quid ita? TIMON. Quoniam pridem innumerabilium malorum hic mihi fuit autor, quum me assentatoribus proderet, insidiatores in me inuitaret, cõflaret odiũ, illecebris corrumperet, inuidiã obnoxium redderet: deniq; quum repente me adeo perfide ac proditorie destituerit. Cõtra, paupertas optima, me laboribus uiro dignissimis exercens, mecumq; uere & libere conuiuens, & quibus opus erat suppeditauit laborãti, & uulgaria ista docuit contemnere, effecitq; ut mihi uitæ spes omnis ex me ipso penderet, demonstrans quænam essent opes uere meæ: nempe quas neq; adulator assentans, neque sycophanta minitans, neq; plebes irritata, neq; concionator suffragiorum autor, neque tyrannus intentis insidijs queat eripere. Itaq; iam ualidus effectus ob laborem, dum hunc agellum gnauiter exerceo, neque quicq; eorum quæ sunt in ciuitate malorum aspicio, abunde magnum & sufficientem uictum mihi ligo suppeditat. Quare tu Mercuri, quam uenisti uiam remetiens, recurre, unã tecum Plutum adducens ad Iouẽ. Illud mihi sat fuerit, si effecerit ut omnes mortales per omnem ætatem eiulent. MERCVR. Nequaq; ò bone, neq; enim oēs ad eiulandum sunt accõmodi. Quin tu iracunda, pueriliãque ista missa face, ac Plutum excipe, non sunt reiicienda munera, quæ à Ioue proficiuntur. PLUTVS. Vin Timon ut contra te partes defendam meas, angrauiter feres si quid dixerõ? TIMON. Dico, ne multis tamen, neque

cum

cum procemijs, quemadmodum perditissimi isti solēt Oratores. Nam huius Mercurij gratia te feram paucis dicentem. **PLVTVS.** Atqui multis mihi potius erat dicendum, tot nominibus abs te accusato. Attamē uide: num qua in re te quemadmodum ais læserim: qui quidē dulcissimarū quarumq; rerum tibi extiterim autor, opifexq; autoritatis, præfidentia, coronarum, aliarum item uoluptatum: mea opera conspicuus eras, celebris & obseruandus. Cæterum si quid molesti ab adulatoribus accidit: nō mihi potes impurare, quin ipse magis abs te sum affectus cōtumelia, propterea quod me tã ignominiose uiris illis execratis suppe- ditans: qui te mirabātur, ac præstigijs dementabāt, mihiq; modis omnibus insidias struebant. Porro quod extremo loco dixisti, te à me pro- ditū, desertumq; fuisse: istud criminis in te possum retorquere, quum ipse sim modis omnibus à te reiectus, præceptsq; exactus ex ædibus. Vnde pro molli chlamyde, sagum istud charissima tibi paupertas circū posuit. Itaq; testis est mihi hic Mercurius, quantopere Iouem oraue- rim ne ad te uenirem, qui tam hostiliter esses in me debacchatus. **MERCVR.** At nunc uides Plute, in cuiusmodi hominē sit cōmutatus. Proin- de audacter cum illo consuetudinem age. Tu uero fode ita ut facis. Tu interim thesaurum sub lignonem adducito. Audiet enim si tu accersue- ris. **TIMON.** Parendum est Mercuri, rursusq; ditescendum. Quid enim facias quū dii compellant: tamē uide, in quas turbas me miserū conij- cies: qui quidem quū ad hunc usq; diem felicissime uixerim, tantum au- ri repente sum accepturus, nihil cōmeritus mali, tantumq; curarum sus- cepturus. **MERCVR.** Sustine Timon mea gratia: tametsi graue est ist- huc, atq; intollerandum: quo uidelicet palpones illi præ inuidia rūpan- tur. Ego porrò superata Aetna in cœlū reuolauero. **PLVTVS.** Abijt ille quidem sicut apparet. Nam ex alarum remigio facio coniecturam. Tu uero hic operire, siquidem digressus Theaurū ad te transmittam, sed feri fortius, tibi loquor auri Theaure, Timoni huic audiens esto, of- ferq; temet eruendum. Fodi Timon altius impingens. Cæterum ego à uobis digredior. **TIMON.** Age iam ó Ligo, nunc mihi tuas uires expli- ca, neque defatigare, dum ex abdito Theaurum in apertum euocaris. Hem prodigiorum autor Iupiter, amici Corybantes, ac lucifer Mer- curi, undenam auri tantum? Num somnium hoc est? Metuo ne carbo- nes reperturus sim experrectus. Atqui aurum profecto est insigne, ful- uum, graue, & aspectu multo iucundissimum.

Pulcherrima Aurum faustitas mortalibus.

Quippe quod ignis in morem ardes, noctesq; & dies renides. Ades ó mihi charissimū desideratissimūq; nūc demū credo uel Iouem ipsum olim aurū esse factum. Etenim quæ tandē uirgo, non exporrecto sinu usq; adeo

DES. BLAINO
 pro formam ama
 q; ar. maza. Del p
 camp. Timois op
 de Ligo. sagum ch
 de ego quammi
 aut gratia conl
 mihi defuncto
 in reliquum ut
 Porro amic
 Tim comitari l
 moram libere
 Timon: cœt
 horum quo piar
 in adspicatu
 quam signa li
 q; fœdera fer
 gari populare
 mina, Italorum
 omnes: solus
 nis laudibus di
 ticeps, excorsiens li
 nere accipiat. su
 mouere. Nullu
 inam olonis. Ni
 humanitas que
 tatemq; quo re
 undis ab italen
 demerfo cap
 relatus est. ha
 uois sub in piti
 tate. forte tu an
 mite. quod opib
 di. sem quæ tre
 laud lio unde a
 os abijt. Sublim
 semel cum illis
 status esse dote
 nam: primus
 in nuper cenat
 la dolia uomu

usque adeo formosum amatorē excipiat, per tegulas illapsū: ó Myda
 Cræseſq; ac munera, Delphico in templo dicata: ut nihil eratis si cū Ti-
 mone, cūq; Timonis opibus conferamini: cui ne Perſarum quidē rex
 par est. O Ligo, ſagum chariſſimum uos huic Panī ſuſpendi commo-
 dum eſt. At ego quammaxime ſemotum mercatus agrum, turriculāq;
 ſeruandi auri gratia conſtructa, uni mihi affatim uixero: ſepulchrum
 item inibi mihi defuncto parare eſt ſentētia. Hæc igitur decreta ſunto,
 placitāq; in reliquum uitæ: ſeiunctio, ignorantia, ſaſtidium erga mor-
 tales omnes. Porrò amicus, hoſpes, ſodalis, aut ara miſericordiæ, meræ
 nugæ. Tum cōmiſerari lachrymantem, ſuppeditare egentibus, iniqui-
 tas, ac morum ſubuerſio: at uita ſolitaria, qualis eſt lupis: unus ſi-
 bi amicus Timon: cæteri omnes hoſtes, & inſidiarum machinatores.
 Cum horum quopiam congregedi, piaculum: adeo ut ſi quem aſpexero
 duntaxat, inauſpicatus ſit ille dies. In ſumma: non alio nobis habeantur
 loco, quàm ſigna ſaxeæ, æreæue: neq; ſœcialeſ ab illis miſſum recipi-
 amus, neq; ſœdera feriamus. Solitudo terminus eſto. Cæterum tribu-
 les, cognati, populares: poſtremo patria ipſa, frigida quædam & ſteri-
 lia nomina, ſtultorumq; mortalium gloriæ: ſolus Timon diues eſto: de-
 ſpiciat omnes: ſolus ipſe ſecum oblectetur, liber ab aſſentationibus, &
 oneroſis laudibus dijs ſacra faciat: epuletur ſolus, ſibi ipſi uicinus, ſibi
 particeps, excutiens ſeſe ab alijs. Ac ſemel decretum eſto: ut unus ſeiſſū
 comiter accipiat, ſi moriendum ſit, aut neceſſe habeat ſibi ipſi coronam
 admouere. Nullumq; nomen ſit dulcius, quàm Miſanthropi, id eſt, ho-
 minum oſoris. Morum autē notæ, difficultas, aſperitas, feritas, iracūdia,
 inhumanitas: quod ſi quem conſpexero incendio conflagrantem, obte-
 ſtanteſq; quo reſtinguam, pice oleoq; reſtinguere: rurſum ſi quē ſtu-
 mē undis abſtulerit, iſq; manus porrigens, imploret ut retineatur: hūc
 quoq; demerſo capite propellere, ne poſſit emicare, hunc ad modū par-
 pari relaturus eſt. hanc legem Timon tulit Echecratides Colyttēſis: &
 concionis ſubſcripſit ſuffragijs idem ille Timon. Age hæc decreta ſun-
 to: hæc fortiter tueamur. Cæterum magno emerim ut id omnibus in-
 notefcat, quod opibus abundo: nam illa res illos præfocauerit. ſed quid
 illud? Hem quæ trepidatio? undiq; concurrunt, puluerulenti atq; anhe-
 li, haud ſcio unde aurum oſorati. Vtrū igitur hoc conſenſo colle ſaxis
 eos abigo, è ſublīmi deiaculās: an hac tantum in re legem uiolabimus,
 ut ſemel cum illis congregiamur: ut magis angātur, ſaſtiditi, repulſiq;
 Ita ſatius eſſe duco. Itaq; reſtemus quo illos iam excipiamus. Age pro-
 ſpiciam: primus eorū iſte quis eſt? Nempe Gnathonides adulator, qui
 mihi nuper cœnam petenti, funē porrexit, quū apud me ſæpenumero
 ſolida dolia uomuerit. Sed bene eſt quod ad me uenit: nā primus om-
 nium ua-

nium uapulabit. GNATO. An non dixi Timonem uirum bonū nō ne-
 glecturos esse deos? Salue Timon formosissime, iucundissime, cōiua-
 tor bellissime. TIMON. Scilicet & tu Gnatonides, uulturum omnium
 edacissime atque hominum perditissime. GNATO. Semper tibi grata
 dicacitas. Sed ubi compotamus? Nam nouam tibi adfero cantilenam,
 ex his quos nuper didici dithyrambis. TIMON. Atqui elegos canes,
 admodum miserabiles, ab hoc doctus ligone. GNATO. Quid istuc?
 Feris ó Timon? Attestor ó Hercules: hei hei in ius te uoco apud Areo-
 pagitas, qui uulnus dederis. TIMON. Atqui si cunctere paulisper, mox
 cædis me reū ages. GNATO. Nequaquã, quin tu planè uulneri medere,
 paululo auri inuncto. Mirū enim in modū præsentaneum id est reme-
 diū. TIMON. Etiam manes? GNATO. Abeo. At tibi male sit, qui qui-
 dem ex uiro cōmodo tam sæuus factus sis. TIMON. Quis hic est qui
 accedit recaluafter ille? Philiaades, assentatorum omniū execratissimus.
 Hic quum à me solidum acceperit fundum, tum filix in dotem talenta
 duo, laudationis præmiū, quum me canentem reliquis silentibus, omni-
 bus solus maiorem in modum extulisset, deierans me uel oloribus ma-
 gis esse canorum, ubi me pridem ægrotum conspexisset: nam adieram
 oraturus ut mei curam ageret: plagas etiam egregius ille uir impegit.
 PHILIADES. O impudentiam, nunc demum Timonem agnoscitis:
 nūc Gnatonides amicus & conuiuia: enim uero habet ille digna se, quā-
 doquidem immemor est atq; ingratus. At nos qui iam olim conuicto
 res sumus æquales ac populares: tamen modeste agimus, ne insilire ui-
 deamur. Salue here, fac ut istos adulatores sacrilegos obserues, qui nuf-
 quàm adsunt nisi in mensa: præterea à coruis nihil differūt. Neq; post
 hac huius ætatis mortalium ulli fidendum est. Omnes ingrati, & scele-
 sti. At ego quum tibi talentum adducerem, quo posses ad ea quæ uel-
 les uti, in uia accepi, te summas quasdam opes esse nactum. Proinde ac-
 cessi his de rebus admoniturus te, quanquã tibi forsitan me monitore ni-
 hil erat opus, uiro nimirum adeo prudenti, ut uel Nestori ipsi, si necesse
 est, consiliū dare queas. TIMON. Ita fiet Philiaades, sed age, accede quo
 te ligone comiter accipiam. PHILIADES. Viri caput mihi cōminutum
 est ab hoc ingrato, propterea quod eum ea quæ in rem illius erant, ad-
 monui. TIMON. Ecce tertius huc orator Demeas se recepit, tabulas dex-
 tra gestans, aitq; se mihi cognatū esse. Hic una die de meo sedecim talē-
 ta ciuitati dependit: nam damnatus erat, ac uinctus. At quum soluēdo
 non esset, ego misertus illum redemi. Porrò quum illi sorte obueneret,
 ut Erechtheidī tribui distribueret ærarium, atq; ego adiens, id quod ad
 me redibat poscerem, negabat se ciuem nosse me. DEMEAS. Salue Ti-
 mon: præcipuū generis tui præsidīū, fulcimentū Atheniensīū, defensa-
 culum.

culum Græciæ. Profecto iamdudum te populus frequens, & utraq; curia opperit. Sed prius decretū audi, quod de te cōscripsi. Quādoquidē Timon Echecratidæ filius, Colyttensis uir, non modo probus & integer, uerumetiam sapiens, quantum alius in Græcia nemo, nunq; per omnem uitam destitit optime de Rep. mereri. Tum autem in olympicis uicit pugil, & lucta cursuq; die eodē, ad hæc solenni quadriga, eque stricq; certamine. **TIMON.** At ego ne spectator quidem unq; in olympicis sedi. **DEMEAS.** Quid tum? Spectabis posthac, sed ista cōmunia ad di fatius est. Tū anno superiore aduersus Acharnenses pro Rep. fortissime se gessit, & Peloponensium duas acies conscidit, **TIMON.** Qua ratione? Quippe qui nec unq; arma gesserim, neq; unq; militiæ dederim nomen. **DEMEAS.** Modeste tu quidem de teipso loqueris, nos tamen ingrati futuri sumus, nisi meminerimus. Præterea scribendis plebiscitis, & in consultationibus, & in administrandis bellis non mediocrem utilitatem attulit Reip. His de causis omnibus uisum est, curiæ, plebi, magistratibus tributim, plebeijs singulatim, cōmuniter uniuersis, aureum statuere Timonem iuxta Palladem in arce: fulmen dextra tenentem: radijs tempora ambientibus, utq; septem aureis coronis coronetur, hæc; coronæ hodie in Dionysijs per Tragædos novos promulgentur. Si quidem hodie, illi Dionysia sunt agenda. Dixit hoc suffragium Demeas orator, ppter ea quod cognatus illius propinquus, ac discipulus eius sit. Nam & orator optimus Timon: præterea quicquid uoluerit. Hoc igitur tibi suffragiū, sed utinam & filiū meū ad te pariter adduxissem, quem tuo nomine Timonem appellauī. **TIMON.** Qui potes Demeas, quum ne uxorem quidem duxeris unq;, quantum nobis scire licuit? **DEMEAS.** At ducam, nouo ineunte anno, si deus permiserit, liberiq; operam dabo. Tum quod erit natum (erit autem masculus) Timonem nūcupabo. **TIMON.** An uxorem tu sis ducturus, equidē haud scio, tāta à me plaga accepta. **DEMEAS.** Hei mihi. Quid hoc est rei? Tyrannidē Timon oceptas? pulsasq; eos qui sunt ingenui, ipse nec ingenuus planè, nec ciuis: uerum propediem pœnas daturus, quum alijs nominibus, tum quod arcem incenderis? **TIMON.** Atqui nō conflagrauit arx scelestæ. Proinde palàm est, te calumniatorem agere. **DEMEAS.** Verū effosso ærario diues effectus es. **TIMON.** Atqui non effossum isthuc, unde ne hæc quidem probabiliter abs te dicuntur. **DEMEAS.** Verū effodietur posthac, sed tu interim omnia quæ in eo condita, possides. **TIMON.** Alteram itaq; plagam accipe. **DEMEAS.** Hei scapulis meis. **TIMON.** Ne uociferare, alioqui & tertiam tibi illidam. Etenim res planè ridicula mihi acciderit, si quū inermis, duas Lacedæmoniorū acies fuderim, unū scelestū hominē non protriuerō. Tū frustra uicerim in olym-

prijs, & pugil & palæstrites. Sed quid hoc? An non philosophus Thra-
 sycles hic est: profecto ipse est, pmissa barba, subductisq; supercilijs,
 & magnū quiddā secū murmurans accedit, Titanicū obtuens, cæsariē
 per scapulas fluentē uentilās, alter quidā Boreas, aut Triton, quales eos
 Zeulis depinxit. Hic habitu frugalīs, incessu moderatus, amictu mode-
 stus, mane mirū q̄ multa de uirtute differit, damnans eos, qui uolupta-
 te capiuntur, frugalitatē laudans, at ubi lotus ad cœnam uenit, puerq;
 ingentē illi calicem porrexit, meraciore autem maxime gaudet: perinde
 ut Lethes aquā ebibens, à dilucularijs illis disputatiōibus diuersissima
 quæ sint exhibet, dū milui instar præripit opsonia, & proximū cubito
 opposito arcens, mento interim cōdimentis oppleto, dū canum ritu in-
 gurgitat, prono incumbēs corpore: perinde atq; in patinis uirtutē inuē-
 turū sese speret, dumq; usq; adeo diligēter catinos extergit indice digi-
 to, ut ne paululū quidē reliquiarū sinat adhærere, nunq; nō querulus,
 tanq; deteriorē partem acceperit, uel si totam placentā, aut suem solus
 omniū accipiat, qui quidē edacitatis & infatiabilitatis est fructus, temu-
 lentus, uinóq; bacchatus, non ad cantū modo, saltationemq; uerū ad
 conuiciū usq;, & iracundiam. Ad hæc multus inter pocula sermo (tum
 enim uel maxime) de temperantia, sobrietateq;, atq; ista quidē loquit̄,
 quum iam à mero male affectus ridicule balbutit. Accedit his deinde
 uomitus. Postremo sublatū eum de cōuiuio efferunt aliqui, ambabus
 manibus tibicine inhærentem. Quanq; alioqui ne sobrius quidem ulli
 primariorū cesserit, uel mendacio, uel confidentia, uel avaricia. Quin &
 inter assentatores primas tenet, peierat, p̄mptissime, anteit impostura
 comitatur impudentia. In summa prorsus admirandum quoddā spe-
 ctaculum est, omni ex parte exactum, uariéq; absolutum: proinde non
 eiulabit clarius uidelicet quum sit modestus. Quid hoc papæ tandem
 nobis Thrasycles? THRASYCLES. Non hoc animo ad te uenio Ti-
 mon, quo pleriq; isti, qui nimirum opes admirati tuas, argenti, auri, opī
 parorum conuiuiorum adducti spe concurrunt, multaq; assentatione
 deliniunt te, hominē uidelicet simplicem, faciléq; impartietem id quod
 adest. Siquidē haud ignoras offam mihi in cœnā sat esse, tum opsoniū
 suauissimū cepe aut nasturciū, aut siquādo lubeat lautius epulari, pusil-
 lū salis. Porro potū fons Athenis nouem saliens uenis suppeditat. Tū
 palliū hoc quauis purpura potius. Nā aurū nihilo magis apud me in
 precio est q̄ calculi qui sunt in littoribus. Sed tua ipsius gratia huc me
 cōtuli, ut ne te subuerterit pessima ista, atq; insidiosissima res opulētia:
 q̄ppe quæ multis sæpenūero immedicabiliū malorū extiterit causa. Ete-
 nim si me audies, potissimū opes uniuersas in mare præcipitabis, utpo-
 te quibus nihil sit opus bono uiro, quiq; philosophiæ possit opes p̄spī-
 cere.

DES. ERASMO

Ne tamē illi o t

liberū fructus ope

nis. ne equas pe

ob facis. quū, ai

p̄ dicitur. illi mir

bare. equam est d

quidem mihi non n

ant. docem. lat. est l

us. quidem modio

modestumq; con

operam cogitare. T

ego fundetur. pri

obibus. postea q

no. leges. polliam

illū macharis. ol

stra mensuram

sumul adueniū

in eorum qui or

aligonem quiden

t. Et. ple. plurimis

OLEPSIAS. Ne t

m nec circa lang

LUCIANI T

ERASMO

ER

DAMVS RIC

docto & can

Vma

im R

rean

fore

niti

hantat. olector

o grauat. ebren

ur. nullus lit or

ror. nisi me ut

ingentiū hoc ut

p̄ totibus omni

cere. Ne tamen in altū ô bone, sed fermè ad pubē usq; ingressus, paulo ultra solum fluctibus opertum, me quidē uno spectante. Quod si hoc non uis, tute igitur eas potiore uia ex ædibus eijcito, ac ne obolum quidem tibi facias reliquū, uidelicet largiens ijs, quicūq; opus habent, huic quinq; drachmas, illi minam, alij talentum. Porrò si qui erit philosophus, hunc æquum est duplam aut triplam ferre portionem: quanquā hoc quidem mihi non mea ipsius gratia postulo, sed quo amicis, si qui egebunt, donem: sat est si modo peram hanc largitione tua expleueris, ne duos quidem modios Aeginiticos capientem. Nam paucis contentum, modestumq; conuenit esse eum qui philosophatur, neq; quicq; ultra peram cogitare. **TIMON.** Equidem ista quæ dicis probo Thrasydes: ergo si uidetur, priusquàm peram expleam, age tibi caput opplebo tuberibus, posteaquàm ligone sum mensus. **THRASYCLES.** O libertas, ô leges, pulsamur ab impurissimo libera in ciuitate? **TIMON.** Quid stomacharis ô bone Thrasydes: nū te defraudauit? Atqui adijciam ultra mensuram Chœnices quatuor: sed quid hoc negocij? Complures simul adueniunt, Blepsias ille, & Laches, & Gniphon, breuiter agmen eorum qui uapulabunt. Itaq; quin ego in rupem hanc conscendo, ac ligonem quidem iam dudum fatigatum, paulisper interquiescere sino: At ipse plurimis congestis faxis, procul eos lapidum grandine peto. **BLEPSIAS.** Ne iace Timon, abimus enim. **TIMON.** At uos quidem nec citra sanguinem, nec absq; uulneribus.

LUCIANI TIMONIS SIVE MISANTHROPI, DES.
ERASMO ROTEROD. INTERPRETE, FINIS.

ERASMVS ROTERO

DAMVS RICHARDO VVITFORDO BRITANNO,
docto & cum primis iucundo amico, S. P. D.

Vim annis iam aliquot totus Græcicis in literis fuerim Richarde charissime, nuper quo cum literis Latinis redirem in gratiā, Latine declamare cœpi, idq; impulfore Thoma Moro, cuius (uti scis) tanta est facundia, ut nihil nō possit persuadere uel hosti: tanta autē hominē charitate cōplector, ut etiam si saltare me, restimq; ductare iubeat, sim nō grauatim obtemperaturus. Tractat ille idem argumentū, & ita tractat, ut nullus sit omnino locus, quem nō excutiat eruatq;. Neq; enim arbitror (nisi me uehemens in illum fallit amor) unquam naturam finxisse ingeniū hoc uno præsentius, promptius, oculatius, argutius, breuiterq; dotibus omnigenis absolutius. Accedit lingua ingenio par, tum